

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marochie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălățate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu, în 3/15 August 1884.

Da! Comitet național.

La cele publicate în Nrul 87 al acestui ziar la adresa comitetului național permanent românesc din Sibiu, referitoriu la brutalizarea românilor din Ocna-Sibiului cu privilegiul alegerii funcționarilor magistratului acelu oraș, cineva s'a făcut „prakátor”-ul acelu comitet național — *lucus a non lucendo* — și în Nrul 61 al „Observatorului” încearcă a escusa ținuta acelu comitet și față de arbitrarele și violentele calcări de lege, comise la alegerea respective octroarea magistratilor din orașul cu băile de sare, însă cu puțină înțelepciune.

Ar fi mare rușine pentru noi românii dacă n'am face unele observări asemenea fugitive la acele reflecțiuni din „Observatoriul.”

Înainte de toate trebuie să exprimăm mirarea, că cum de „Observatoriul” n'a declarat încă și lupta ocnenilor de o simplă „cestiune de plapoamă,” precum ne aducem aminte, că acum doi ani, a declarat o asemenea luptă a românilor din S. Sebeș.

N'a declarat-o încă oare pentru că în Ocna este vorba între români și maghiari; eară în Sebeș a declarat-o pentru că a fost vorba între români și sasi.

Mărturisim, că noi n'am înțeles și nu înțelegem astfel politica națională română; și avem firma credință, că cel mai de aproape viitoriu ne va da noae drept; și anume, că nu noi ne-am înșelat în politica sasilor nostri.

În al doilea rînd, ne doare când cetim, că și „Observatoriul” continuă a întări între noi greșita și stricacioasa idee de „partidă,” mai ales dacă considerăm, că comitetul aclamat de adunarea din 3 Iunie a. c. este același și pentru ardelenii pasivisti și pentru ungurenii activisti, precum și pentru ungurenii pasivisti și ardelenii activisti, de și pasivitatea preste tot, și activitatea în foarte multe locuri, cum s'a practisat, nu plătesce trei groșite în fața adevăratului scop și a țintei.

Dacă ni groază și de supraveghiere polițienească numai; dacă dela trei milioane de români nu putem aduna trei floreni pentru timbre de postă, și de ce florini pentru un drum la Ocna, apoi să le dăm pace la ceremonile cu doba cea mare. Să lăsăm pre fie-care individ și localitate să-și facă treaba cum va sci mai bine, și sîm convins, că și acel singur individ va pricepe atîta, ca să nu iase în fața lumii cu astfel de lamentațiuni băbesci, ci dacă se apucă de un lucru, dacă e mîndru a primi o sarcină, apoi ori mișcă toate pentru a-și face treaba cum se cuvine, ori nu se apucă de ce nu-i harnic, și nu acapă imbecilitatea sa de limba clopotului în contul comitenților; cu atît mai vîrtos, că se re-

cere, că fie-cine, cu cât este chemat la un loc mai însemnat, la o funcțiune mai importantă, cu atît mai mult să cunoască și să scie pozițiunea, carea i sa concredut, și situațiunea în care se află, pentru ca să poată corespunde fără remuscări încrederei și detorinții.

Confrății dela „Observatoriul” în lucrul principal sînt de acord cu noi. Ei recunosc oblu și verde, că cauza ocnenilor se ține de sfera de activitate a comitetului electoral. Atîta este de ajuns.

Însă „vorba muților nu o aude nimeni” este scusa „Observ.” pentru comitetul electoral. Această este slabă scusă și absolut neacceptabilă.

Ocna, ca cerc electoral, are subcomitetul seu; a ales delegat la adunarea din 3 Iunie a. c. delegatul a luat parte, el a fost al 156-lea verificat. Toate acestea le scie și le cunoasce și comitetul electoral.

Și organizațiunea magistratului din Ocna s'a publicat și s'a sciut cu 8 zile înainte. Însă comitetul a tăcut, s'a făcut că nu scie, nu aude nimica, pentru că ocnenilor nu li-a venit în minte în imbulzala evenimentelor și a pregătirilor să mai bată special și ușile domnilor din comitet și să înainteze „suplică” prea umilită.

Organizațiunea s'a făcut cu călcarea legii, cu eluderea și brutalizarea românilor. Ocnenii, rîniți până în adîncul inimii, se plîng și strigă ajutor și în diarele noastre. Comitetul se face că nu aude, nu scie nimica pentru că ocnenii în iritațiunea lor au uitat să prezenteze comitetului „jalba” lor prea supusă; pentru că acele „diatribe” pentru un petec de plopoamă n'au fost iscălite de nime; pentru că cele scrise bag samă, au fost supte din degete.

Și, în fine, ce să fi și făcut comitetul? întrebă confrății dela „Observ.” Aceasta-i treaba comitetului. De multe ne-am temut. Dară că se va putea pune și o astfel de întrebare în gura unui „comitet,” ca cel al poporului român de partidă națională, n'am fi cutezat neci a visa.

Alegerea de deputat dietal în Cristian asemenea s'a sciut numai prin publicațiuni. Astfel a sciut-o și comitetul. Nimeni din cerc, nici românii lui Gull, neci ai lui Schochterus n'au înaintat „suplică” specială comitetului electoral; ei asemenea au fost muți, însă comitetul totuși a auzit și a priceput să se prezente în fața locului, pentru ca în numele pasivității să încerce a face treabă sasului Gull în hătirul sasului Schochterus; cu toate că un singur român de treabă din Ocna este mai mult vrednic ca toată osteneala și chieluiala jertfită pentru comedia din Cristian.

Nici prin minte nu ne vine a escusa doară pre respectivii ocneni, cari au fost chemați și au price-

put se comunica cauza lor și cu comitetul electoral și totuși au uitat să o facă. Însă pe baza celor premise cu atît mai puțin putem escusa și desvinovați comitetul electoral, dela ai căru membri sîntem în drept a aștepta activitate zelosă și neadormită, jertfă și hotărîre, dacă au primit a fi în frunte la conducerea afacerilor poporului românesc.

În același Nr. 61 confrății dela „Observ.” publică din nou un lăudatoriu pentru sasi și încheie cu: „așa sciu să lucrede bărbații sasilor și superintendentele lor pentru asigurarea individualității naționale, a poporului lor și așa trebuie să urmeze ori care altul...” Acestea le putea „Observ.” scrie de a dreptul la adresa comitetului electoral permanent. Ear dacă prin superintendentul a voit să facă alusiune la vrun demnitaru al bisericeii noastre, apoi reflectăm numai atîta, că bărbații adevărați ai poporului săsesc emulează întru a sprigini întru toate și totdeauna pre superintendentul lor, pentru ca să-i facă acestuia cu puțință de a fi om vîdut și cu trecere....

Alte amănunte despre neactivitatea comitetului din perioadele trecute le retăcem, precum nu vom mai resfira nici activitatea dela Ocna și pasivitatea deodinioară dela Mercurea, pentru că nu este acum timpul de a ne înfrunta și cufunda, ci voim numai a constata, că în acest cas „Telegr. rom.” n'a căutat nimica cu lumina, pentru că toate s'au întemplat la lumina soarelui, în fața lumii, și cine a avut ochi și urechi a putut vedea și auzi dacă a vrut.

Cauza ocnenilor este *per eminentiam* românească, și fără îndoială chiar comitetul electoral este datoriu și chemat a se interesa de acel cas, din care motiv și astădată repetăm convingerea noastră, că la eventuala pertractare a cauzei ocnenilor în congregațiunea Aiudului, comitetul național în conțelegere cu românii din acel comitat și va implini chemarea sa.

N'are să se supere nimenea, și nici nu ne este intențiunea noastră nici când a supăra pe cineva, însă ne nisum și sîntem datori, a implini datorința noastră ca diaristi, ca organ de publicitate chiar și față de comitetul național electoral permanent. *La revedere!*

Neutralitatea Români și a Dunării.

Congresul internațional pentru arbitragiu și pace, întrunit estimp la Berna, în Elveția, a luat, în ședința dela 25 Iulie următoarea rezoluțiune:

„Considerând că puterile semnatare ale tractatului din Berlin au recunoscut independența României, fără ca să-i dea totdeodată sancțiunea necesară adevărată neutralitatea teritoriului seu și a Dunării.

„Considerând că în starea actuală a justiției internaționale, drepturile unei țeri slabe ca Româ-

trâna” s'a trețit și mînioasă, că am cutezat ai conturba și ai profana, noi piticii, hodina și liniscea ei, a aruncat după noi din gură plină un povoiu de ploie mestecată cu grindină și zăpadă, așa încât vom ținea în minte pre „Bêtrâna” până vom trăi.

Osteniți, udați, flămânzi am stat într'o poiană din brădet și în sudoarea feții noastre ne-am întărit, fiecare cum a putut, cu nesce bucate frugale și cu apă fără seamăn în lume, dintr'un izvor, ce ieșea de sub rădăcinile unui brad urieș, mustăcios și cărunț.

Călărind mai multe oare prin ploaie continuă și pre cărări stricate și lunecoase, eară am ajuns ca vai de noi la bunul nostru Ștefănescu, care ne aștepta cu chiliă caldă și bucate gătite, unde am durmit apoi încă o noapte.

Ca să cunoascem și mai bine pe bravul nostru gornic român, trebuie să mai amintesc, că el este un vestit vînetoriu de urși. În curtea gornicului am observat o tîrlă întreagă de căni mari și mici și de deosebite soiuri. Întrebat, că de ce dă de mîncare la așa mulțime mare de căni, Ștefănescu mi a respuns, dle, din mulțămire, și să fie o sută, de toți mi drag, cu toți a-și împărți bucătura mea, pentru că căni mi-au mîntuit viața dela moarte infricoșată.

Am pușcat urși, îmi povestii cu toată liniștea gornicul, și n'am pățit nici un rău. Însă într'o zi m'am dus, după obicei, cu pușca în spate, să ved de lucrătorii dela stîngini, când eată pre neștiute me ved în fața unui urs urieș în distanță de vr'o 10 pași într'un tufiș des, pe o cărărușă îngustă. Ca fulgerul am smuls pușca de pre umăr și am tras în urs; însă nu lam nimerit de moarte. Ursul infuriat se ridică în două picioare, și răcnind îngrozitor, tropotea repede spre mine. M'am ținut perdut și m'am hotărît la luptă estremă.

În momentul suprem am sosit cănii mei și s'au aruncat la urs, împedcîndul și încomodîndul acuzi cu lătrături, acuzi pișcîndul și mușcîndul în picioare astfel în cât el nu putu să me persecute, precum ar fi voit. Prin împedcarea lui însă eu am căștigat timp, m'am recules și îndată m'am perdut prin pădure, astfel încât ursul m'a perdut cu totul; și eu am scăpat din groaznică situațiune.

Din ziua aceea am pus vot și de atuncea căni au asil sigur în curtea mea.

De atunce încoace am căutat eu pre surprîndătorul meu conlocuitoriu; ne-am și întălnit; însă acuma nu cred să mai rupă vaci și oi, pentru că eacă scumpai pele acuma zace colo, întinsă sub masa mea.

FOIȚA.

Impresiuni neuitate.

(Incheere).

II. Dela Sibiu la Bêtrâna.

Călări, cu bundele grele în spate, am pătruns până la inima bêtrâni; nu vedeam de cât deasupra ceriul sur ca cenușa, jos calapêrul cel serac, flori galbene mărunte și stirigoaia cea veninoasă, o plîntă cu cotor înalt, cu frunze lungi în forma lanțetei, grase, și de o verdeață închisă, și cu o floare mîndră în forma stelei și albă, albă ca inocența. Rădăcina ei feartă desvoaltă un venin puternic și iute ucidetoriu.

În vîrful „Bêtrâni” se înălțau trei grupe colosale de bordani și șdiaburi de granit aședate acolo de milioane de ani. În zile senine, spuneau oamenii, că se vede de pe acele stînci o parte mare a Ardealului și munții Bihorului.

Neam grăbit și în 15 minute am și pornit înderept îngroșindune de „Bêtrâna” și de tăcerea și mormentală, însă d'abia am ajuns în brădet, „Bê-

nia și integritatea sa, nu pot să fie asigurate decât prin neutralizarea sa;

„Considerând că România, aşezată între mari puteri rivale, este obiectul rivnelor care pot să amenințe chiar existența sa;

„Considerând că o Românie tare și neviolabilă este o necesitate politică de prima ordine, și că adevăratele interese ale Europei o cere destinată cum este, de a servi de bulevard civilizației în Orient, și de tampon între puterile rivale;

„Considerând că neutralitatea ar permite României să-și ușureze sarcinile ce trebuie să-și impună actualmente pentru apărarea drepturilor sale, și de a aplica resursele devenite astfel disponibile, la opera dezvoltării sale interioare;

„Considerând apoi că Dunărea este artera principală a comerțului României și formează pe o lungă întindere frontiera acestia; că țările slave au o poziție strategică aproape pretutindena pe Dunăre superioară poziției României; și că aceste popoare dezvoltându-se și spriginite de marea putere slavă vor putea într-o zi să amenințe securitatea României și interesele păcii generale, și neutralizarea acestui fluviu ar fi cel mai bun mijloc pentru a împiedeca aceste conflicte să se producă;

„Considerând în fine că neutralizarea în general formează un început de realizare a scopului urmării de acest congres — pacea universală, arbitrajul internațional — fiind compt că aceste țări vor trebui să fie auxiliarii cei mai prețioși ai acestor opere;

Congresul emite dorința ca marile puteri să recunoască și să garanteze:

1. Neutralitatea perpetuă a României.
2. Neutralitatea Dunării începând dela Porțile de Fer până la gurile ei, sub supravegherea unei comisii europene.

„Neue freie Presse“ cu datul 11 August scrie, că Congresul internațional pentru pace s'a închis Joia trecută, fără ca să fi atins cestiunea neutralizării Alsaciei și Lorenei.

În ședința a patra a congresului Don Pedro S. Lamas a propus convocarea unui congres a statelor americane de rasă latină, care să se țină în Paris și să se ocupe de pace, tribunale arbitrale și desarmare. Congresul exprimă pentru aceasta felicitările sale guvernelor în cestiune și arată speranța, ca acel Congres să se întrunească cât mai curând în Paris.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman.“

Zezin, 31 Iuliu 1884. Dle Redactor! Unele întrebări la întregirea protopopiatelor din Archidieceza gr. or română din Transilvania.

Cultura și bunăstarea poporului român — s'a ținut și se țin — depinde dela preotul și învățătorul român.

Recunoaște ori și cine, că prin cultură au înaintat națiunile mari, prin acest mijloc au devenit avute și respectate. Instruirea pruncilor este scara prin care se înalță un popor către progres și civilizație. Școala și biserica sunt garanța existenței naționale: în fruntea acestor instituite ne trebuie bărbați rutinați. Bunăstarea poporului depinde în mare parte tot dela acești bărbați, căci astăzi se cere ca pământul să producă mai mult și studiul și exemplul la acest mijloc precum s'a predat altor națiuni de către oamenii bisericii și ai școlii, așa

Ceealaltă și dimineața stringând mâna cu toți casnicii și mulțumindu-le pentru ospitalitate, am plecat îndărăpt la Cugir, unde am ajuns seara.

În Cugir s'au ascultat matorii și cauza Cugirului și a grănișerilor este limpede ca lumina soarelui.

Ei trebuie să câștige acest proces, dacă judecătorii vor fi drepti și liberi în funcțiunea lor, și dacă, de altă parte, comuna Cugir se va purta din partea sa astfel precum cere, și precum merită cauza, substratul procesului, dela a cărui dobândire atârnă cea mai mare parte a dezvoltării și a vieții cugirenilor, cu atât mai vârtos că purtarea procesului, apărarea cauzei lor drepte și sante, este concredută bine și nimerit unui avocat priceput și consciențios.

Unde este putere și sunt mijloace acolo un proces de existență urieș ca cel de față nu se poartă, și nu se poate purta cu sfârșirii.

Însă cu acestea să sfârșim cu „Bêtrâna,“ căci dacă nu, ne urim de „Bêtrâna,“ și îmbêtrânim ca și „Bêtrâna“ noastră.

Ion Răvășerul.

trebuie să se întempe și la noi. Tot asemenea stoarcerea venitelor frumoase din grădini; vinderea și prelucrarea articulelor crude și preste tot dis, rentarea muncii mai bine și cruțarea celor agonisite, produc bunăstarea poporului.

Dacă aceste pretensiuni se fac preoților și învățătorilor noștri pentru ca ei să lumineze poporul român, ce se întempe atunci, când ei în mare parte nu le pot împlini, fiindcă și lor le lipsese cultura și bunăstarea. În acest cas dela cine depinde bunăstarea poporului nostru? Dela popor însuși? El în mare parte nu știe ce să facă. Dela guvern sau dela dirigătorii săi? Să lăsăm astăzi întrebare să rămâie. Dela inteligența română? A fost astfel de zel — când a fost — pela Zarand; altfel fie-care inteligent, fie el avocat sau funcționar, medic sau jurnalist își ved de chemarea sa. În sinoade întrebă inteligența pe protopopul. Chemarea dară de a se îngriji de cultura poporului o află inteligența la protopopi.

Dela aceasta persoană depinde progresul în cultura, bunăstarea și morala poporului din un protopopiat și tot asemenea și progresul preste tot. Rari probe s'a dat, însă totuși ni s'a dat unele și până acum. Pentru ca să ne clarificăm asupra celor ținute și asupra acelor cercetări grave, adică: cine este responsabil că în cutare protopopiat sau în mai multe, majoritatea pruncilor datori a cerceta școala nu o cercetează și imorala crește? Asupra acestora facem întrebările următoare:

1. Care este anume chemarea protopopului român?
2. Ce fel de bărbați ar trebui aleși de protopopi?
3. Pe ce se cunoască alegătorii vrednicia cutărui bărbat spre a-l alege de protopop, ear Ven. Consistoriu spre a-l întări?

1. Chemarea protopopului o arată „Compendiul dreptului canonic“ în §. 172, că el nu e numai organul episcopului spre a executa ordinațiunile aceluia, ci are datoria a priveghia asupra purtării preoțimei, învățătorilor și poporului din tractul său. Ear în §-fii 174 și 175 se înșira îndatoririle lui: a inspecționa asupra purtării preoțimei; a priveghia să se poarte funcțiunile bisericesci și școlare exact, a visita comunele bisericesci; a ținea învățături și povețe; a îndrepta scăderile; a conduce sinoadele etc. etc.

Din aceste câte-va estrase se vede, că protopopul are chemarea și îndatorirea: să lumineze poporul prin preoții și învățătorii săi și să îndrepteze scăderile, să lucreze a se înainta lumina în masa poporului român.

Cum? Nu altfel, decât cum se face aceasta la națiunile conlocuitoare: la sasi și la maghiari. La aceste națiuni mai toți indivizii știu cetă și scrie. Oare nu s'ar putea face acea minune și la români? Eu cred că da, numai trebuie să aibă fie-care protopopiat, om cu puțină căldură de inimă pentru popor, așa cam pe jumătate cât o are un părinte de fii săi. Acesta cugetă ziua și noaptea și caută mijloacele posibile pentru fericirea lor. Credem că și protopopii sunt datori să îndrumeze pe preoți și învățători chiar și pe poporul din tractul său la progresul intelectual, moral și material, credem că e dator să aducă proiecte sinoadelor protopopesci în aceasta direcțiune. Credem că pot esopera mijloace ca să fie școală în fie-care comună. Credem că e dator să delature prin povețele sale năravurile rele din tractul său și să arate îmbunătățirea stării poporului nostru.

Aceste îndatoriri înțeleg eu, că le are și părintele cel dintâiu al cercului protos-popa pentru fii sufletesci.

Noi prin noi și numai prin ajutorul propriu ne putem ridica. Când ne punem pe picioare de egala îndreptărire cu alte națiuni să ne formăm și puteri egale la luptă; când reflectăm, că suntem trei milioane, să facem să simțăm și aceste suflete desprețul altora și să se facă și acestea ca aceia, pentru ca să nu le desprețuim. Talent are românul, să-l deșteptăm!

Și mai aproape, dacă sunt preoții și învățătorii responsabili în aceasta chemare atunci mai întâi sunt protopopi.

S'a țin, că unde e preotul cult și avut și poporul e cult și avut. Nu cunosc casuri de acestea. Cunoaștem însă puțini preoți și protopopi cu bunăstare fără a fi și poporul lor, căci poporul în trecut le-a servit spre exploatație. Să esplicăm cuvântul acesta exploatație. Exploatație se face acolo unde nu sunt regulate competențele protopopului ci se stoarce dela cei ce vin la dânsul cât se poate. Un rău care încă nu s'a delaturat. Există mania că în câțiva ani să fi avut, există materialismul și se știe că s'a încuibat și în biserică, încât multe legi sunt contra Simonii.

Un Episcop bêtrân, bêtrân de deci de ani dădă în fața mai multor persoane unei alte persoane de

rang următorul sfat: „fătu meu cine ce-ți dă ia, — ca trăim din milă — de vei putea să-i ajuți ajută, de nu păstrează.

N'am auzit încă dela nimenea sfatul; fătu meu făți datoria pentru popor că esci responsabil de sufletele incredințate țiel învățătura se așteaptă de sus în jos, prin urmare protopopii (horo-episcopii) trebuie să o dea preoților și să le arate ce le lipsește pentru popor; să caute și să le arate mijloacele pentru cultura, morala și bună starea poporului.

Din cele premerse urmează întrebarea:

2. Ce fel de bărbați trebuie aleși de protopopi? Negreșit, că bărbați calificați și formați bisericesce.

Calificațiunea bărbaților pentru posturile cardinale din biserica română, se face prin studiile claselor medii, prin studiile cursului teologic și se trimit spre o calificare și mai înaltă pre la Universitățile streine. Ce calificațiune aduc de sus nu știu. Ceea ce vedem cu toți este: că oratoria nu se vede nici se aude în bisericile române. Din științele teologice înalte, din limbile vechi bisericesci, din scrierile părinților bisericesci încă nu am putut ceti în limba română până acum.

Pentru istoria bisericească este tot lucrarea marelui Andreiu și a Archimandritului său. De memorisarea scripturei, de cântarea bisericească, cea mai de lipsă la cultul divin și tipic nu mai pomenim că nu sunt moderne.

Astăzi se cere formarea bisericească: om practic — se țin — e de lipsă pentru popor. În ce stă formarea. În aceea negreșit ca într'un șir de ani a dovedit acela prin praca s'a că e un bărbat probat, care a lucrat pentru popor, adică: a ridicat biserica, școala din parochia sa, a luminat pre parochienii săi i-a cultivat și i-a ridicat la morală și la o bună stare.

Și prin aceasta și-a ridicat un renume în societatea cultă.

Pre lângă acestea preoții și învățătorii din giur a recunoscut pe un atare preot de mai calificat, de mai practic, căci aleargă și-i cere consult în una și altă afacere bisericească și școlară. Un atare este bărbat probat.

Astăzi — vedem că se aleg de protopopi tineri calificați dară neformați, neprobați adică nefiind încă preoți.

Nemuritoriul Andreiu Șaguna înainte cu douăzeci de ani răspuse la un consiliar al său, care recomandă cu stăruință se facă pe un preot tiner protopop acestea: Ce a făcut el în parochia sa? Ce dovedi a dat în trecutul său? A dat dovedi că e mai vrednic decât alți preoți? Cunoaște el lipsele parochiilor din protopopiat? Ce garanță am eu, că va putea el conduce 30—40 de mii de suflete către religiozitate, morală culturală și bunăstare. Cum va reprezenta el biserica? Are o autoritate câștigată, ori postul se-l facă demn? Mi mi trebuie probe, nu laude.

Un alt bărbat fost profesor era recomandat de mai mulți să fie denumit de protopop, căci are merite servind atâtea ani și e bărbat cu facultăți.

Bine, țin Archiepiscopul — dară n'are autoritate, n'are încrederea cercului și aceasta i trebuie, ca să-l poată urma, să poată povețui și să fie ascultat de atâtea mii de suflete.

El e om de școală — țin protectori — ce are să facă? Să de-a probe și despre acea că e bărbat de biserică, căci cum se vor spovedi preoții la el, cum va ști el, să-i îndrumeze în tipic în cele bisericesci și în chemarea lor? Să facă mai întâi o carte bisericească.

Deci lipsele ne arată că bărbați formați și probați trebuie să fie aleși întăriți și sfințiți de protopopi. Se va țin: suntem sâraci de bărbați probați și de aceasta luăm tineri calificați*). Bine, însă atunci să nu așteptăm dela ei progres pe toate terenele, ca ei trebuie să facă mai întâi să însuși praca; să cunoască: lipsele, caracterele și mijloacele cu cari ar putea să înainteze parochiile.

În urmă ținem că precum la lățirea creștinismului Apostolii și părinții incredința grigă creștinilor, celui care era probat de mai bun creștin, celuia care conducea pre cei din cercul lui, astfel să se aleagă pentru lățirea culturii, moralei și buneistării a poporului nostru. După însușirile cerute în concursurile ce se publică — credem că vor fi în fie-care protopopiat, câte un preot probat, care posedă vocea publică, care cunoaște lipsele din protopopiat, cunoaște pe preoți și pe popor, acela poate concura la măriutul

*) Noi din contră susținem, că nu suntem tocmai sâraci de bărbați harnici pentru posturile de protopresbiteri, numai trebuie să-i căutăm și i vom afla, și atunci nu vom veni în poziție de a pune în fruntea unui tract studenți sau cari abia de un an sau doi au eșit din școli. Viitoriul va arăta, dacă e bine așa, sau a fost mai bună praca observată mai înainte în archidieceză.

consistoriu îl va întări. Acesta nu va începe delă început, ci va continua și va înmulți rezultatele câtră progresul bisericesc și național. Y.

Varietăți.

* (Postal). În comuna Lövete, ctul Udvarhely, este a se ocupa postul de magistru postal pe lângă contract oficial și cauțiune de 100 fl. Salariu anual 120 fl. pașal de cancelarie 40 fl. și 400 fl. pașal de transport.

— În comuna Slimic, ctul Sibiiului, cu 16 August a. c. începând se institue oficiu de postă, care va comunica cu oficiul postal din Lomneș (Ladamos) zilnic prin cariolă.

Cu numita și începând oficiul de postă din Lomneș-gară prin trenule Nr. 1804 și 1811 va comunica cu oficiul postal Sibiiu-cetate și Copșa-gara.

Cercul de imanuare este singur Slimnicul. Acest oficiu va primi: pistole și pachete și asigurațiuni postali până la 200 fl., postcipațiuni și alte espedite postali.

Comunicația este următoarea:

Pleacă din Slimnic la 10 oare	30 m. dim.
Ajunge în Lomneș „ 11 „	25 m. „
Pleacă din Lomneș „ 12 „	35 m d. am.
Ajunge în Slimnic „ 1 „	30 „ „

* Abia cu posta de eri primiram și noi a XX a Programă a gimnasiului mare public gr. or. român și a celorlalte scoale secundare și primare împreunate cu acesta din Brașov pe an. 1883/4. Programă conține planul de instrucțiune pentru gimnasiu, scoala reală și comercială, și datele statistice îndatinate, cari se estind și asupra scoalei populare superioare. La cele trei scoale medii (gimnasiu, scoala comercială și reală) au fost aplicați 26 profesori, ear la scoala populară superioară 11 învățători și o învățătoare. — Elevi la toate scoalele centrale au fost: în gimnasiu 202, scoala comercială 31 și scoala reală 72; apoi în scoalele primare de copii 277, în cele de copile 147; în fine în scoala de repetițiune de copii 24 și în cea de copile 31. Cu totul au fost 784 de scolari, cu 29 mai mulți ca în anul scolar 1882/3.

Stipendisti la scoalele medii au fost 6, ear în internatul „Cristurian“ s'au întreținut 3 scolari. Esamenul de maturitate la scoala comercială l-au făcut 6 scolari, cari toți s'au declarat maturi, ear la gimnasiu au depus esamenul de maturitatea 9 scolari, 3 cu calculul general „bine“, și 6 numai simplu maturi.

Esteriorul „Programei“ din est an este mai puțin recomandabil ca în anii trecuți, cu deosebire sunt bătătoare la ochiu erorile de timpariu.

* A VIII-a Programă a gimnasiului public gr. or. român din Brad pe anul scolar 1883/4, publicată de George Părău adm. proptor. și director provisor; tipariul tipografiei arhidieceșane din Sibiiu. Programă conține: Raportul direcțiunei, planul de prelegere și datele statistice îndatinate.

La acest gimnasiu, care de present are numai patru clase, au fost aplicați 7 profesori. Elevi au fost cu totul 91, dintre cari 87 români, 2 maghiari și 2 germâni. — Programă e frumos adinstată.

* (Mulțămită publică). Stimata familie a lui Toma Filip (numit și Urs) locuitoare în Libotin totdeauna au fost petrunșă de zel și mare stima câtră biserică și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumneșeu biserici, sciind prea bine că totdeauna rugăciunea amvonului e pentru ca să se sfințească cei ce iubesc podoaba casei sale și prin urmare, fiind convinsă de folosul cel vecinic și netrecătoriu cel poate avea după moarte din dăruirea bisericilor cu cele necesare; eară în fine cunoscând că zelul și credința fără fapte e moartea, în tot timpul amăsurat stărei sale modeste materiale s'a nisuit a se conforma datorințelor unui creștin adevărat întru toate; căci un fiu aparținătoriu acestei familii sus menționate cu numele: Nechita Filip fostul învățătoriu răposat în Domnul, pre lângă altele mai dese succesive ajutoare — la anul 1875, au dăruit bisericei gr. or. din Libotin 100 fl. v. a.; ear acuma ne aflăm în prea plăcută pozițiune, și afectați de bucurie, căci esemplul cel bun al acestui învățătoriu răposat și-are rodul sen fiind imitat și de fratele lui: Nicolau Filip, econom în Libotin, carele nu mai cu puțin zel și credință au aflat de bine prin testamentul sen ddo 2 Septembrie 1882 a dăruit bisericei gr. or. din Libotin ca fond parochial 70 fl., eară ca fond scolar 30 fl. la olaltă 100 fl. v. a., care sumă banală dăruită conform testamentului prin epitropie sau primit în 26 Februaru 1884 — și s'au transpus la cassa bisericei numite cu condi-

țiunea de a se manipula întocma celor dispuse în codicilul ce l'au făcut testatoriu la 18 Decembrie 1883 — și în special, de a nu manipula acesti bani pre calea usitată a intereselor, ci prin cum-părarea de bucate și vinderea lor — în tot anul, acest numit dăruitoriu, de un lung timp fiind persecutat de trista boală a ofitei în fine în 11 Februaru 1884 au trebuit să și dee sufletul seu în mâna creatorului, deci să dicem „fie țerena ușoară și memoria vecinică, — odichna în sinul lui Avram.

În urma urmelor aducând pre această cale intima mulțămită publică, rugăm pre bunul Dumneșeu să se îndure spre succesorii acestor dăruitori să fie binecuvântarea ceriului asupra lor că așa și ei să imiteze pre părinții lor, dând din rodirile ostenelelor sale — binecuvântate de Dumneșeu — jertfă plăcută.

Libotin în 28 Iuliu 1884.

Pentru comitetul parochial.

Alexandru Perhaița,

preot, președinte al comitetului parochial.

* (O dramă într'o menagerie). Se scrie din Saut-Etienne: Eri sara se dedea o mare reprezentațiune la menageria dela Cap, condusă de domesticitorul Agop. În timpul spectacolului domesticitorul intră în colivia tigrului, când deodată dobitocul s'elbatec, infuriindu-se se aruncă asupra și-l atacă cu ghiarale și cu dinții. Emoțiunea în sală era foarte mare, femeile scoteau țipete înspăimântătoare.

Cu toate acestea domesticitorul Agop, păstrându-și tot sângele rece, se luptă cu curagiu contra fiarei de și sângele i curgea prin cinci deți de răni. În fine ajunse a trânti tigrul la pământ și lucru de necreșt il făcu să urmeze esercițiile sale obicinuite.

Ne mulțămît cu atât, domesticitorul plin de sânge intră, fără să aibă vre-o armă, în colivia leoaicei, care mănecase deja la Paris pre domesticitorul Pernet. Este de prisos a mai adăoga că publicul, în timpul acestor eserciții, nu mai cuteza să respire, atât de viu era simțământul interesului ce avea pentru domesticitor.

Acest spectacol mișcător să sfârși în aplausele cele mai mari a le spectacolilor.

* (Ceasornic de paie). Se scrie din Karthaus, în Boemia, că un tēner care se află în acest moment în închisoarea din acest oraș, condamnat la 5 ani închisoare pentru furt a făcut un ceasornic de paie, de 5 centimetri diametru și de o grosime de 2 centimetri. Acest mic cap de operă denotă o dibacie extraordinară din partea autorului, care n'avea nici o uneltă la dispozițiunea sa. Această miniatură nu este compusă de cât de câte va fire de paie și de ață, de doue ace, de un ac cu gămălie și de o mică bucată de hârtie figurând ca cadran; el merge șese oare fără să se oprească și cu oare cari perfecțiuni va pute să meargă douăsprezece oare fără a avea trebuință să fie întors.

* (Otrăvirea sângelui prin ciorapi). Din Viena se scrie că August Zendo, comisionar, a murit fără veste întruna din zilele trecute, fără să se afle cauza morții sale.

Fiind trimis un medic de circumspecție acesta a constatat că mortul a fost otrăvit prin ciorapii cari erau văpsiți cu culoare roșie otrăvitoare. S'a început cercetarea contra firmei care a pus în vânzare asemenea ciorapi primeșdioși. Cadavrul a fost transportat la spital spre a i se face obducțiunea judiciară.

* (Un tren blocat de muște). „Gazeta de Illinois“ scrie: Într'o seară au venit o mulțime de muște numite Mormon și s'au aședat pe o parte a podului Keokok; ele fusese atrase de lumina locomotivei și în curând podul s'a acoperit acolo până la înălțimea de două urme cu muște moarte sau murinde. Locomitiva s'a oprit ne putând trece peste aceea masă groasa. Oameni au trebuit să lucreze cu lopețile spre a face drum trenului.

* (Origina unui proverb). „Ziua a trei-deci și una a lunii, miserie în Prusia,“ și „a lucra pentru regele Prusiei“ sunt un dicton și un proverb răspândit în Francia.

Origina lor a fost mult timp căutată dar rezultatul n'a fost de cât numai nesce simple presupuneri.

În toate casurile, aceste două locuțiuni proverbiale nu pot să fie de cât foarte vechi.

Prusia ne-find ridicată la rangul de regat de cât de un secol și trei quarturi, aceste vroverbe nu pot să fie mai vechi.

Eată acum esplicarea cea mai demnă de încredere.

Autorul acestui proverb ar fi însuși Voltaire, și este privitor la Friederic II.

Se scie că autorul Henriadei fiind chemat de regele Prusiei, se duse la curtea din Berlin în 1750.

Amiciția regelui nu ținu mult. În 1753, Voltaire părăsi capitala Prusiei, foarte supărat contra suveranului.

Sosind la Paris, fostul favorit spuse tuturor că și perduse timpul lucrând pentru regele Prusiei. Cuvintetele acestea se răspândiră foarte mult și deveniră un proverb.

Între actele, eată ce povestea Voltaire:

Regele făgăduise filosofului o leafă de ministru, un apartament de castel, masă, încălțit, două luminări pe ți, zăhar, ceaiu, cafea și ciocolată la discreție.

Dar se întâmplă că ceaiul și ciocolata erau de calitate inferioară, cafeaua era stricată cât pentru zăhar, nu i se dădea de cât o cantitate foarte mică, și iluminarea era cu totul neindestulitoare.

Voltaire se plânse. Frideric răspunse că aceasta i cauza o mare nemulțămire și că va gonî pe mișcii de servitori cari nu esecuta ordinele sale.

Cu toate acestea nimic nu fu schimbat.

Oaspele lui Frideric se plânse din nou.

— „Cum, scumpul meu domn de Voltaire, i dișe regele, este oare cu puțință ca asemenea nimicuri să te distragă atât de mult dela ideile d-tale poetice?... Ah! te rog, să nu mai perdem timpul cu aceste nimicuri, timp pe care l-am putea întrebuința pentru muse și amicie!... să nu mai vorbim de asta...“

Eată cum Frideric căuta să împace pe poet, care, cu toate acestea, nu uită la întoarcerea lui la Paris de a vorbi de șgărcenia regalului seu amic.

De altminteri, economiile regelui Prusiei nu se mărgineau numai în a aduna mucerile de luminări.

El inventase un mijloc și mai producătoriu, otărind ca solda să nu fie plătită trupelor pentru ziua de trei-deci și una a lunii. Cu chipul acesta, avea șapte zile pe an, în cari armata prusiană întreagă lucra pentru regele Prusiei. Aceasta făcu să se dică: ziua a trei-deci și una a lunii, miserie în Prusia! „Românul“.

* (Statisticii sânt îngrozitori). Un statistic a adunat numărul tuturor țilelor fericite din timpul unei vieți de șese-deci de ani.

Mai întâiu scade o a treia parte pentru somn; rămâne: patru-deci de ani.

Cei de întâiu deșe ani din vieță nu pot să fie considerați ca pe deplin fericiti, căci copilul n'are consciința fericirii sale; rămâne: trei-deci de ani.

Slăbiciunile vin în general la etatea de cinci-deci de ani. Așadară din acest moment viața este deja tristă. Mai scădând încă deșe ani pentru boale sau alte indispozițiuni, rămân două-deci de ani.

Din acesti două-deci de ani statisticul nostru mai scade cinci-spredece pentru munca zilnică.

Remân deci aproape cinci ani în cari omul ar pute trăi cu plăcere, dar trebuie a mai scade încă suferințele morale dela cari nu se poate sustrage.

În resumat ajungem a închia că omul numără în general șapte-sute două de oare s'au trei-deci de zile de fericire perfectă în timpul unei vieți de șese-deci de ani.

Un rege maur mergea încă și mai de parte: el dișea că n'a avut în vieță lui de opt-deci de ani, decât patru zile de o adevărată fericire.

(Mijloc de cură.) Tuturor căi sufer de epilepsie, convulsione șgărciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dișând minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavă. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte ofine Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 14 August n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	122.—
Renta de aur ung. de 4%	92.50	92.40
Renta ung. de hârtie.	89.20	89.20
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.30	96.40
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	118.50	118.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.40	142.50
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.20	102.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Renta de aur austriacă	103.65	103.40
Obligațiuni urbariale temeșiane de	101.25	101.25
Sorți de regularea Tisei	115.80	115.75
Sorți ungureșei cu premii	—	115.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	317.50	317.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	858.—	860.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Datorie de stat austriacă în argint.	81.75	81.70
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.95	79.90
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.74	5.75
Napoleon	9.64 1/2	9.63
London (pe polița de trei luni)	121.65	121.60

Nr 338

[813] 1—3

CONCURS.

După ce la parochia vacantă gr. or. de clasa a III Bodia, protopresbiteratul Unguraşului, în urma concursului publicat sub 11 Octombrie 1883 Nr. 212 nici un concurent nu s'a aflat, — la ordinaţiunea consist. ddo 29 Novembre 1883 Nr. 4781 B. îmbunătăţindu-se stola, prin aceasta se scrie a doua oară concurs, cu termen de 30 zile dela publicare în „Tel. Roman.“

Emolumentele:

1. Casă parochială cu grădină de 1 jugăr.
 2. Porţiunea canonică, arătoriu şi fânaş 15 jugere şi 115 stângeni;
 3. dela 60 case 60 vici măsură veche de cucuruz sferămat;
 4. zile de lucru cu palma dela fiecare casă câte una zi;
 5. stola îndatinată.
- Toate acestea după calculul sinodului parochial resp. al comitetului aduc un venit de 380 fl.
- Doritorii de a ocupa aceasta parochie au de a-şi subţerne suplicile instruite conform legilor în vigoare subscrisului oficiu protopresbiteral.

Fizes-Sânpetru, 1 August 1884.

In conţelegere cu comitetul parochial.

Petru Roşca,
protopresbiter.

Nr. 591 U. 1884

[812] 1—3

CONCURS.

Un stipendiu de 200 fl. v. a. este de a se conferi la tineri meşeriei cari sunt născuţi pe teritoriul fostului fond regiu şi în prima linie la cei din fostul scaun al Mercurei şi Noerichului sau din comunele acelor scaune, cari au terminat gimnasiul inferior sau realele inferioare sau scoala poporală superioară, la tot cazul însă să fie cercetat şi terminat cu succes bun una din scoalele de meserie subvenţionate de universitatea săsească, şi cari se obligă că spre perfecţionarea meseriei lor practice şi teoretice, vor petrece un an în streinătate, adecă afară de monarchia austro-ungară.

Condiţiunile de conferire afară de cele susnumite sunt:

a) Subţernarea atestatorilor scolari cu calificarea bună.

b) Adevărta oficioasă despre starea materială a concurentului.

Stipendiul se solvesce jumătate îndată după conferire, ear cealaltă jumătate cu şese luni mai târziu.

Tinerii stipendiaţi la esolvirea jumătăţii a doua, sunt datorii a alătura la rugarea lor atestatele despre lucru prestat precum şi o descriere scurtă despre timpul cum l'a folosit, locurile unde au lucrat şi experienţele câştigate referitoare la meserii.

O astfel de descriere se aşteaptă dela stipendiat şi după reintoarcerea sa în patrie. Cererile concursuale instruite în regulă sunt a se trimite aici cel mult până la 10 Septembrie a. c.

Sibiu, 11 August 1884.

Dela oficiul central al universităţii săsesci.

Nr. 128.

[805] 2—2

Prolungire de concurs.

Concursul pentru patru staţiuni învăţătoresci la scoala capitală din Avrig cu salariu de câte 300 fl., publicat în Nr. 73 a „Telegr. Rom.“ se prolongească până la 4/16 August, ear ziua alegerii se transpune pe 6/18 August.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Avrigului.

Nr. 220.

[783] 2—3

CONCURS.

Conform ordinaţiunei Venerabilului consistoriu archidiececan ddo 1 Maiu a. c. Nr. 1901 B. se scrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroch in parochia vacantă de clasa a III Junc parochia de jos, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele sunt:

1. Casă parochiale cu grădină de legumi 1200 □°
2. Dela 300 familii câte 8 cupe de grâu.
3. Venitele stolari regulate în comitetul parochial ţinut în 17 Iunie 1884.

Toate aceste emolumente dau un venit anual de 403 fl. v. a.

Se observă, că în cele 300 familii sunt numărate şi familiile paro-

chiei din Juncul de sus, pe care va avea a o administra fiitorul paroch, şi prin nrmare emolumentele din ambele parochii dau venitul de mai sus.

Doritorii de a competi la această parochia vor avea aşi aşterne petiţiunile lor, în sensul statutului organic şi al regulamentului congresual pentru parochii la subscrisul până la termenul susindicat.

Brad în 21 Iuliu 1884.

In conţelegere cu comitetul parochial.

George Părau,
adm. ppresb.

Nr. 265.

[779] 2—2

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învăţătoresci dela scoalele populare gr. or. din comunele mai jos enumerate din protopresbiteratul Abrudului se deschide concurs până la 4 August a. c.

1. Bucium-Cerb, cu salariu anual de 200 fl. plătiind în rate lunare anticipative, cuartir în edificiul scoalei, o grădină a scoalei şi lemnele necesare.
2. Bucium-Muntariu, cu salariu anual de 150 fl., cuartir şi lemne.
3. Bucium-Isbita, cu salariu anual de 150 fl., cuartir şi lemne.
4. Valea-dosului, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir şi lemne.
5. Presaca, cu salariu anual de 150 fl., cuartir şi lemne.
6. Trêmpoele, cu salariu anual de 200 fl. cuartir şi lemne.
7. Galaţiu, cu salariu anual de 200 fl., cuartir şi lemne.
8. Feneşiu, cu salariu anual de 200 fl., cuartir şi lemne.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, au de a-şi instrui petiţiunile, conform prescripţiilor legii din vigoare, constatând şi cunoaşterea limbei maghiare.

Petiţiunile sunt de a se subţerne subscrisului până la termenul mai susindicat.

Abrud în 29 Iunie 1884.

Comitetele parochiale concernente în conţelegere cu

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 419.

[673] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învăţătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Agnitei se deschide concurs cu termen până la 6 August st. v. a. c.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl. şi dela 150 familii câte un prinz de bucate a) 40 cr. 60 fl. cu totul 210 fl. şi cuartir liber în odăile scoalei.
2. Alţina, două staţiuni, una cu salariu de 200 fl. a doua cu salariu de 150 fl., cuartir şi lemne.
3. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl., dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne.
4. Vecerd, cu salariu anual de 200 fl. dela comună şi dela popor cuartir şi lemne de foc.
5. Ighidorf, cu salariu anual de 200 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc, având respectivul a purta şi servitiul cantoral după tipic fără altă remuneratiune.
6. Zlagna, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.
7. Măgărei, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne.
8. Verd, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii şi dela popor, cuartir şi lemne de foc.
9. Agnita, cu salariu anual de 200 fl. dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne de foc.
10. Merghindeal, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii şi dela popor, cuartir şi lemne.
11. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii şi dela popor, cuartir şi lemne.

12. Prostea, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne.

13. Iacobeni, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

14. Noustat, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

15. Hundrubechiu cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

16. Rotbav, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

17. Boholţ, cu salariu anual de 200 fl. dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne.

18. Calbor, cu salariu anual de 250 fl. dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne de foc.

19. Cincşior cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

20. Bruiu, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne de foc.

21. Sasauş, cu salariu anual de 250 fl. dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne.

22. Ilimbav, cu salariu anual de 200 fl. cuartir şi lemne dela comună şi dela popor.

23. Marpod, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii şi dela popor, cuartir şi lemne de foc.

24. Fofeldea, două staţiuni cu salariu anual de 200 fl. şi 150 fl. dela comună şi dela popor, cuartir şi lemne de foc.

25. Tichindeal, cu salariu anual de 150 fl. dela comună şi dela popor.

Doritorii de a ocupa ori care din posturile acestea vor avea aşi aşterne rugărilor instruite conform legilor în vigoare, provădute cu atestatele recerute de calificatiune subscrisului oficiu protopresbiteral până la termenul deasupra însemnat.

Nocrich în 1 Iuliu, 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Agnitei.

Grigoriu Maier,
adm. protop.

Sz. 86—1884.

[814] 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött j. végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a Nagyszombeni kir. törvényszéknek 1884. é. 2052 polg. számú végzésével az „Albina“ nagyszombeni takarékpénztár részére, Illenbák: 51 ház sz. a. Morár Luon és Morár Mária valamint 9. ház sz. a. Hordobetz Jozsif alperesek ellen 181 frt 50 kr. tőke követelés és járulékaí iránti ügyében elrendelt kielégítési végrehajtás folytán — nevezett alperesektől f. é. majus hó 19-én lefoglalt és 654 frt. 30 kr-ra becsült ingóságokra az Ujegyházi kir. járásbírósnak 1884. é. 752. polg. számú kiküldő végzés folytán az árverés elrendeltetvéa, annak a helyszinén Illenbákön leendő megtartására határidőül **1884-dik évi Augustus hó 26-dik napjának dél előtt 9. órája tűzöttik ki**, a mikor a bíróság lefoglalt: 2 drb ökör, 4 drb tehén, 1 disznó, 10 mallecz, 1 szekér, faboli butorok és egyéb ingóságok az 1881. é. LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legelőbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alúl is, elfognak adatni.

Felhivatakn egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt alulirt végrehajtónál az 1881. és LX. t. cz. 111 §-a értelmében bejelenteni el ne mulasztászák.

Kelt Ujegyházon 1884. évi augstus hó 13-án.

Neugeboren,
kik. j. végrehajtó.

Actiile băncei „Albina“
le comperă cu preţ urcat în
Gherla — Számos-Ujvár.
Cancelaria Negrutiu.

[811]

2—3

Infallibil.

Retrimitem banii
primiti tuturor ace-
lora, cari nu va avè
efect

„Roborantium“
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu acelaşi efect la căpătina
goală (pleşugie) la căderea părului,
formarea petelor şi la încărunţire.

După întrebuinţare mai deasă ga-
rantăm succesul. Expediţia în sticle
originale cu fl. 1.50, la sticle de
probă fl. 1 prin J. Grollich în Brünn.
„Roborantium“ s'a folosit cu
succesul cel mai strălucit la slăbi-
ciunea memoriei şi la durere de
cap.

Deposit principal în Transilvania:
pentru Sibiu: numai la băcânia F.
A. Reissenberger. Bucuresci: R.
Schmettau, farmacist de curte. Buda-
pesta: Neruda Nándor, Hatvanergasse
10. Caransebeş: M. Vlad, farmacist. Lu-
goş: L. Vértés, farmacist. Timişoara:
Stefan Tároczay, farmacist. Verşet:
Sebastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alife orientale
„Eau de Hébé“, pentru frum-
seţă din care se nasce frăgeţie, forme
frumoase şi albe la trup, depărtează
petele de piele şi de vârsat. — Preţul
85 cr. [713] 19

„Bonquet du Serail de Grollich.“
parfum de basmau pentru damele ele-
gante. Dintre toate parfumurile cel mai
bun. Pentru forma cea de tot frumoasă
se poate întrebuinţa şi ca presente.
Preţul fl. 1.50.

Nu este înşelătorie.

4 fl. şi 93 cr.

costă următoarele lucruri preţioase,
cari au fost mai înainte de 3 ori mai
scumpe lucruri, despre cari se susţine
că produc mare efect privitorului.

1 orologiu, care te deşteaptă
noaptea, de bronz, 1 telescop optic,
cu care poţi vedea la 3 miluri distanţă, 1 orologiu
de soare, care se poate întrebuinţa la ori şi ce
casă, 3 borcane de cristal pentru compot,
4 tasse de apă din metal alb, 1 imitator de
sbierete, 1 album de tot elegant de piele
pentru 50 de fotografii, 12 bucaţi alese de
săpun precum de ierburi, viorele, rose etc. bu-
cata cu 20 cr., 1 giuvaer elegant pentru
domni şi dame din aur bun de calitate a
doua, precum broş, cercei, botoni pentru man-
gete, 3 botoni de cămeşă, 1 păreche de papuci
(de casă) tărăşi-roccoco eleganţi, pentru domni
şi dame, 1 pânzătură de masă în stil roccoco
cu teseturi de aur, 12 linguri din metal cu
patentă, care rămâne totdeauna alb, 1 cassetă
mică pentru cusut şi ca mobil frumos de
casă cu degetare, ace etc., 1 cutie foarte
fină pentru zahar, 1 scăpărătoare de foc
pentru vânători cu un cap de vulpe, ornament
frumos pentru casă, 1 păreche de cele mai
noue bete cu patentă, elastice, 1 briceag
necessar cu scobitoare de dinţi, lingură pentru
curăţirea urechei, tăietor de unghii, 1 păreche
eleganţă de candelabre de salon, acestea
toate împreună numai cu 4 fl. 93 cr.

La comandare se se mai trimează pe lângă
suma aceasta încă 46 cr. pentru ladă. [711] 5

Fabrica: Viena, II., Praterstr. 16.

Im grossen Rix-Ausverkauf.

Demn de atenţiune!**EPILEPSIE**

CONVULSIUNI (sgârçiuri)

ŞI

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda
mea. Onorariu numai după ce se
vor vedea rezultatele. Tractament prin epi-
stole, sute de indiviđi vindecaţi.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea
societăţii ştiinţifice franceze distins cu me-
dalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 39